

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 26, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker og/eller regel 1, stk. 1, litra d), sammenholdt med regel 3, stk. 2, 3 og 5, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker
- Tilsidesættelse af det almindelige princip om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet samt princippet om god forvaltningsskik (herunder begrundelsespligten)
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 11. maj 2020 — Westfälische Drahtindustrie m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-275/20)

(2020/C 247/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Tyskland) Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm) og Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland) (ved advokaterne O. Duys og N. Tkatchenko)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens skrivelse af 2. marts 2020, hvormed Kommissionens vicegeneraldirektør for budget opfordrede sagsøger nr. 1 til at betale et beløb på 12 236 931,69 EUR til Kommissionen, annulleres
- og som følge heraf fastslås det, at Kommissionen med virkning frem til den 15. juli 2015 skal modregne de betalinger, som sagsøger nr. 1 har betalt til Kommissionen i perioden fra den 29. juni 2011 til den 16. juni 2015 på 16 400 000 EUR med tillæg af herpå påløbne udligningsrenter på i alt 1 420 610 EUR, altså et samlet beløb på 17 820 610 EUR, i den af Retten i sagen Westfälische Drahtindustrie m.fl. mod Kommissionen (T-393/10, EU: T:2015:515) pålagte selvstændige bøde, og at denne bøde dermed allerede er fuldstændigt betalt med betalingen af 17. oktober 2019 på 18 149 636,24 EUR, og
- Kommission tilpligtes at betale sagsøger nr. 1 et beløb på 1 633 085,17 EUR med tillæg af udligningsrenter fra den 17. oktober 2019 samt morarenter med den af Den Europæiske Centralbank (ECB) anvendte gennemsnitlige rentesats på det relevante tidspunkt for dens vigtigste genfinansieringstransaktioner, forhøjet med 3,5 procentpoint fra den 17. oktober 2019, indtil det skyldige beløb er fuldstændigt betalt
- Subsidiært tilpligtes Den Europæiske Union, repræsenteret af Kommissionen, at betale sagsøger nr. 1-3. en erstatning på 12 236 931,69 EUR i form af modregning i det beløb på 12 236 931,36 EUR, som Kommissionen ved skrivelsen af 2. marts 2020 har krævet af sagsøger nr. 1, og at betale sagsøger nr. 1 overbetalingen på 1 633 085,17 EUR med tillæg af udligningsrenter fra den 17. oktober 2019 samt morarenter med den af Den Europæiske Centralbank (ECB) anvendte gennemsnitlige rentesats på det relevante tidspunkt for dens vigtigste genfinansieringstransaktioner, forhøjet med 3,5 procentpoint fra den 17. oktober 2019, indtil det skyldige beløb er fuldstændigt betalt.

— Europa-Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 266, stk. 1, TEUF som følge af en (fortsat) utilstrækkelig indsats for at bringe følger til ophør i betragtning af kassationsvirkningen af den ugyldige bøde som følge af den manglende hensyntagen til rækkevidden af Rettens ugyldighedsafgørelse vedrørende den bøde, der (med tilbagevirkende kraft) er kendt ugyldig. Retten opretholdt eller tiltrådte ikke den ugyldige bøde, men idømte sagsøgeren en ny, selvstændig retslig bøde.
2. Andet anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 266, stk. 1, TEUF og artikel 99, stk. 4, og artikel 98, stk. 4, første afsnit, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁾ som følge af urigtig modtagelse af morarenter siden den 4. januar 2011, da Kommissionen i strid med sin forpligtelse har undladt at foretage modregning med virkning til den 15. juli 2015 til fordel for sagsøgerne af de beløb, der var blevet betalt med urette (ex tunc) af sagsøger nr. 1 frem til forkyndelsen af dommen af 15. juli 2015, samt de herpå påløbne udligningsrenter, i den nye af Retten fastsatte bøde.
3. Tredje anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af forbuddet mod dobbeltstraf ved den (faktiske) forhøjelse af den af Retten fastsatte bøde, da Kommissionen siden den 4. januar 2011 med urette har krævet morarenter af sagsøgerne med tilbagevirkende kraft.
4. Fjerde anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 266, stk. 1, TEUF og artikel 99, stk. 4, litra b), i forordning 2018/1046 som følge af en urigtig beregning af den maksimalt tilladte størrelse af de morarenter, der skyldes siden den 15. oktober 2015.
5. Femte anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 266, stk. 1, TEUF som følge af tilsidesættelsen af princippet om god forvaltningsskik og reglerne om god forvaltning, da Kommissionen med urette kræver en (yderligere) betaling, der går ud over den Retten fastsatte bøde (med tillæg af morarenter), af sagsøgerne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18.7.2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1).

Sag anlagt den 11. maj 2020 — Crevier mod EUIPO (apparat til lugtfjernelse i luft)

(Sag T-276/20)

(2020/C 247/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Jeffrey Scott Crevier (Fort Lauderdale, Florida, De Forenede Stater) (ved barrister M. Kime)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede design: Registreringsansøgning nr. 5 652 872

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. marts 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 2396/2019-3)